

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

سیاسی

نویسنده: راب گولند
برگردان از: آمادور نویدی
۱۶ سپتمبر ۲۰۱۷

جنگ سرد بی پایان

راب گولند

جنگ سرد ادامه دارد

هرکسی که سعی کند به شما بگوید که سال‌ها پیش «با سقوط اتحاد جماهیر شوروی»، جنگ سرد پایان یافته است، به آن چه که هم‌اکنون در نقاط مختلف جهان اتفاق می‌افتد، و شاید بارزترین آن در ونزوئلا توجه نمی‌کند. دولتی که به طور دمکراتیک انتخاب شده است و تلاش می‌کند تا احتیاجات فقراء را برطرف سازد، اما با کمپینی که بخوبی سازماندهی شده و از خارج تأمین مالی گردیده، و با حمایت تبلیغاتی برق‌آسای گسترده و هم‌آهنگ شده تمام رسانه‌های کنترل شده انحصاری جهان، عمداً بی‌ثبات گردیده است و در آن کارشکنی و خرابکاری می‌شود.

این ماهیت جنگ سرد بود – و این واقعیت که جنگ سرد همواره جهت خرابکاری و در صورت امکان، سرنوشتی دولت‌های چپ هدف‌گیری شده است، حال می‌خواهد دولت سوسیال دمکرات‌آلنده در شیلی باشد یا دولت تحت رهبری کمونیست‌ها در مولدووا.

سرمایه داری ترجیح می‌دهد که دولت‌های چپ‌گرای مشکل ساز را به سبک بی‌ثبات‌سازی جنگ سرد نابود کند، زیرا بدین ترتیب این توهم را می‌تواند حفظ کند که این «نارضایتی عمومی» بوده است که موجب رژیم چنج (تغییر رژیم) شده که امپریالیسم می‌خواسته است، و این‌که به نوعی نه تنها دمکراسی هنوز وجود دارد، بلکه در واقع، «پیروز شده است».

اما اگر جنگ سرد چیزی نبود به جز کلکسیون از تاکتیک‌های مورد استفاده امپریالیسم علیه دولت‌های مترقی در همه جا، ولی آن تاکتیک‌ها در طول یک قرن از سال ۱۹۱۷ اصلاح شده اند، ولی قطعاً در سال ۱۹۸۹ خاتمه نیافتند. تلاش قدرت‌های امپریالیستی جهت حفظ سرمایه داری روسیه از ترس چشم انداز انقلاب سوسیالیستی در سال ۱۹۱۷، بسیار قبل از اکتوبر شروع شد. سفیر امریکا به دولت خود تلگراف زد که آنارشوییستی به نام لنین باعث دردسر شده است، اما سفیر، واشنگتن را مطمئن ساخت که او با مشکل قبل از آن‌که از کنترل خارج شود، برخورد خواهد کرد. با این همه، سرمایه داری روسیه کرنسکی را در پتروگراد به قدرت نشانده، اما تلاش وی جهت ادامه جنگ امپریالیستی با مقاومت مردم روسیه روبه رو گردید.

زمانی‌که انقلاب شد، کرنسکی با اتوموبیلی که پرچم امریکا را داشت، فرار کرد. تقریباً بلافاصله توطئه‌های ضدشوروی مورد حمایت امپریالیست شروع شد. مقامات اشرافی احساس کردند که شخصیت آن‌ها توسط انقلابی که دهقانان و کارگران معمولی را به قدرت رسانده، لکه دار شده اند. طبقات حاکم در بریتانیا و فرانسه توافق کردند که انقلاب غیرطبیعی ست و تلاش نمودند که نظم را برقرار سازند، و کنترل اوضاع را به دست گیرند، و بلافاصله آن (انقلاب) را از تاریخ حذف کنند.

متأسفانه، کارگران و دهقانان روسیه رویدادها را به گونه دیگری می‌دیدند. هنگامی‌که مأمور بریتانیایی، سیدنی رایلی تلاش کرد که احساسات به اصطلاح ضدروسی گاردهای چپ کرمیلین را به بازی بگیرد تا لنین را دستگیر کنند (که اگر دستگیر می‌شد احتمالاً تیربارانش می‌کردند)، آن‌ها با توطئه رایلی همراهی نمودند، در حالی‌که همه چیز را به چکا (سرویس امنیتی انقلاب) گزارش می‌کردند. رایلی تنها توانست خودش را از اسیری رها کند.

امپریالیست‌های اروپائی در طول دهه آینده تلاش نمودند تا دولت جدید سوسیالیستی را با تحریم تجاری فلج سازند، در حالی‌که همزمان یک کمپین تبلیغاتی بدون وقفه علیه آن، همراه با اقدامات جاسوسی و خرابکاری (و حتی ترور) را علیه مأموریت‌های دیپلماتیک و تجاری شوروی رهبری نمودند. در همین حال، امپریالیسم آماده راه اندازی یک تهاجم واقعی بود. این دومی در نهایت برای سال ۱۹۲۹ برنامه ریزی شده بود، اما سقوط وال استریت و شروع رکود بزرگ طرح‌های امپریالیسم را باطل و بی اثر ساخت. (با وخامت قدرت‌های امپریالیستی، اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی تنها کشوری بود که تحت تأثیر هرج و مرج رکود اقتصادی قرار نگرفت، که در واقع آخرین اداره استخدام خود را در سال ۱۹۲۹ بسته بود).

این زمانی بود در پایان سالهای ۱۹۲۰، زمانی‌که اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی برنامه صنعتی کردن خود را به راه انداخته بود.

در همه جا، سرمایه داران برجسته این برنامه بلندپروازانه را به عنوان فرصتی جهت کسب سود با شکستن تحریم و تجارت با دشمن سوسیالیستی می‌دیدند. اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی با استفاده صحیح از این مزیت حرص و آز سرمایه داری قادر شد تا فن آوری و تخصص لازم را دریافت کند و برنامه بی‌نظیر تسریع صنعتی سازی و مدرنیزه کردن را در طول سالهای ۱۹۳۰ دنبال کند. در همین حال، ارتجاعی‌ترین عناصر سرمایه داری جهت حفظ خود از خطر انقلاب سرخ، با زور، فاشیسم را به بقیه جهان تحمیل نمودند.

خوشبختانه برای بقیه ما، اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی توانست از مزیت رقابت بین قدرت‌های امپریالیستی در مانورهایشان استفاده کند و – با تلاش بزرگ و فداکارهای قابل توجهی – توانائی صنعتی خود را تا جایی افزایش دهد که قادر شد زمانی‌که در نهایت تهاجم نازی فرا رسید، آن را نابود سازد و در نتیجه همه ما را نجات دهد.

از آن زمان به بعد، شیوه های امپریالیسم لطیفتر و پیچیده تر گردیده است. راست‌گرایان زبان چپ‌گرایان را به خود اختصاص داده اند ولی به سبکی وارونه به کار می‌برند. تعرضات ضدانقلابی که دولت‌های خلقی اروپای شرقی را سرنگون ساخت، توسط راست‌گرایان به عنوان «انقلاب» برچسب خورد، که با رنگی منتخب مشخص شده بود، همواره رنگی که فاقد دلالت ضمنی سیاسی واقعی بود. اکنون بی ثبات کردن هر دولت چپ‌گرا بلافاصله و مشتاقانه توسط رسانه‌های بورژوازی برچسب «انقلاب» می‌خورد.

در عین حال، یک رهبر چپ‌گرا مانند رئیس جمهور مادورو از ونزوئلا بلافاصله و – در رسانه های بورژوازی برچسب «دیکتاتور» جهانی می‌خورد. مادورو تلاش می‌کند تا انقلاب واقعی را در ونزوئلا نجات دهد، انقلاب بولیواری را که توسط هوگو چاوز راه اندازی شد و زندگی فقراء و دهقانان بی‌زمین را در کشور بسیار بهبود بخشیده است.

در قاموس جنگ سرد سرمایه داری، سیاه سفید است و سفید سیاه. ثروت‌مند خیرخواه است و فقیر تروریست. جنایات قتل‌عام توده ئی و نسل کشی را که زمانی به رهبران اتحاد جماهیر شوروی به طور مرتب نسبت داده می‌شد، اکنون علیه دولت ضدامپریالیست سوریه، به کار می‌برند و قبل از آن علیه دولت لیبیا، جهت توجیه جنگ به کار گرفتند. مدتهاست که شست و شوی مغزی افکار عمومی یکی از تاکتیک‌های مورد پسند سرمایه داری است. با تمرکز رسانه های جمعی در دستان اندکی و تحقیقات هوش‌مندانانه جهت شکل‌گیری درک عمومی، این شست و شوی مغزی فوق العاده زیرک و قدرت‌مند شده است. ولو این‌که سرمایه داری برخی اوقات از روش‌های بی‌پروائی استفاده می کند که برای افزایش فروش است، اما اکنون آن‌ها را جهت شست و شوی مغزی دمکراسی بورژوازی به کار می‌گیرد. جنگ سرد نمرده و دفن نشده است: جنگ سرد زنده و سالم است. ممکن است که تنها استتار خویش را تغییر داده باشد. جنگ سرد به همان سبک و سیاق سابق شریر، خطرناک و مخرب است. این وظیفه ما چپ انقلابیست که جنگ سرد را در هر مکان و زمانی که ببینیم، افشاء کنیم.

درباره نویسنده:

راب گولند، عضو کمیته مرکزی حزب کمونیست استرالیاست، که مقالات مفید و روشنگرانه ای می نویسد، و ستون فرهنگ و زندگی (کالچر اند لایف) گاردین – ارگان حزب کمونیست استرالیا، در صفحه ۱۰ نشریه را به خود اختصاص داده است.

برگرداننده شده از:

The Guardian

The Worker's Weekly

CPA - The Guardian - #1789

cpa.org.au/guardian/2017/1789/16-culture.html

Culture & Life

The ongoing Cold War

Rob Gowland

<http://cpa.org.au/guardian/2017/1789/16-culture.html>